

тема для обговорення в професійних спільнотах науковців, які широко представлені в соціальних мережах і ЗМІ. Освітніх та наукових проектах.

Література

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики»; за заг. ред. Т.В. Фінікова, А.Є. Артюхова — К.; Таксон, 2016. — 234 с.
2. Грішнова О. А. Освіта як чинник людського розвитку і економічного зростання України / О.А. Грішнова // Демографія та соціальна економіка. — 2004. — №1–2. — С. 93–101.
3. Брінцева О.Г. Забезпечення академічної доброчесності в контексті реформування вищої освіти /О.Г.Брінцева// КНЕУ імені Вадима Гетьмана .Збірник праць. 2016-с223-225.

ОСНОВНІ КАТЕГОРІЇ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Капиця Діана Михайлівна
студентка І курсу підприємництва торгівлі та
біржової діяльності
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
Dianakapitsa1@gmail.com

Витоки сучасної академічної доброчесності сягають 1960 року, коли після соціологічного опитування, ініційованого кількома науковими установами США виявилось, що 75% опитаних зізнались у списуванні, після чого більшість університетів почали декларувати серед основних вимог до студентів – доброчесне ставлення до навчання. Питання дослідження академічної доброчесності є нагальними на сьогодні, які вивчаються останніми роками в Україні і пропагуються до впровадження у вітчизняний освітній простір шляхом законодавчого закріплення. Зазначене дає підстави для вивчення концепту академічної доброчесності з метою поглибленого розуміння змісту даного поняття. У перекладі з латині іменник *integrity* означає «довершеність, повнота, цілісність» психологічного стану людини, який відзначається її внутрішньою гармонією, стійкістю і послідовністю морального образу (Killinger 2010), який у поєднанні з прикметником *academic* виражає категорію академічної доброчесності (*academic integrity*). В. Хмарським досліджено, що поняття «*integrity*» походить від пізньолатинських слів «*integer*» (ціле число), «*integrare*» (складати ціле) або «*integritas*» (цілісність), проте на перше місце з трьох тлумачень поставлено «моральну чистоту», «порядність» (*moral soundness, probity*), а потім – «цілісність, завершеність» («*wholeness, completeness*») та «якість або стан недоторканності» («*the quality or state of being unimpaired*»). Професором, при зверненні до електронного словника знайдено три основних значення терміну «*integrity*»:

- 1) дотримання моральних та етичних принципів (*adherence to moral and ethical principles*); стійкість моральних якостей (*soundness of moral character*); чесність (*honesty*);
- 2) перебування в стані цілісності, повноти або незменшення (*the state of being whole, entire or undiminished*), наприклад – зберегти цілісність імперії (*to preserve the integrity of the empire*);

3) здоровий, неушкоджений або ідеальний стан (a sound, unimpaired or perfect condition), наприклад – цілісність корпусу корабля (the integrity of a ship's hull), тому ним запропоновано «honesty».

Міжнародним центром академічної доброчесності при Ратлендському інституті етики, Університет Клемсон в Південній Кароліні, розроблено документ «Фундаментальні цінності академічної доброчесності», до яких віднесено: чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність й мужність. Дослідники вивчають доброчесність як категорію філософії, педагогіки, психології, за якими вона визначається як система цінностей гуманної особистості (Лао-Цзи, Конфуцій, Сократ, Платон, Я. Коменський, Д. Локк, А. Маслоу, К. Роджерс, В.

Франкл, Е. Фромм), або як висока моральна чистота (Г. Ващенко, О. Духнович, В. Зеньковський, І. Ільїн, М. Лосський, І. Огієнко, В. Сухомлинський, П. Юркевич). Ще у 17 столітті Симеон Полоцький, освітній і церковний діяч, виділяв правильне виховання у сім'ї як умову формування доброчесної дитини. І. Сурай відзначає, що мораль і сьогодні виступає консолідуючою силою людства, яке прагне жити серед доброчесних особистостей зі сталими моральними якостями і зауважує, що категорія «доброчесність» належить до багаторівневих явищ, яка досягається, насамперед, завдяки освіті й вихованню. Про телеономний концепт доброчесності говорить Н. Черенко, оскільки вона виражає ціннісний ідеал життя, який спрямовує моральний вибір особистості та С. Чуканова, котра відзначає пересічення релігійної моралі та освіти, яке можна пояснити тим, що у середні віки освітою опікувалось духовенство.

Моральну якість і чесноти людини, що складається з низки ціннісних показників, зокрема: патріотизм (означає вірно служити народу України, суспільному благу, відданість справі, готовність відмовитись від родинних почуттів і особистих симпатій); порядність (включає чесність, справедливість, стриманість, дисциплінованість, сумлінність); відповідальність (на основі почуття обов'язку); гідність та повага до гідності інших (честь, шановливість) .

Література

1. Грищенко І. М. Феномен лідерства в системі місцевого самоврядування: теорія, методологія, практика : монографія / І.М. Грищенко. - К. : НАДУ, 2016. – 320 с.

2 Семененко Л. П. Академічна доброчесність – запорука якісної освіти [Електронний ресурс] / Л.П. Семененко // Роль бібліотеки у створенні когнітивного ресурсу суспільства знань: технології, освіта, наука : зб. наук. пр. – Харків, 2016. – С. 145- 150. – Режим доступу: <http://bit.ly/2ekakCW> Theory and methods of educational management № 2 (20), 2017.

3.Чумаченко О.В.Концепт категорії академічної доброчесності у вищій освіті/ О.В.Чумаченко // -К.:Theory and methods of educational management №2(20) . 2017.

Примітка: науковий керівний – Коломієць Н.О., к.е.н., доцент кафедри підприємництво, торгівля та біржова діяльність.